

Сваки Србин треба да се моли Господу за спас Грчке и њену победу у рату са најгорим и најђавољскијим могућим непријатељем

Срби би требало да обратe посебну пажњу на она део излагања Алексиса Ципраса из његовог обраћања нацији, где каже да „Европа није власништво и да у њој нема гостију“. Реч је о обраћању у којем је објаснио одлуку владе о расписивању референдума о уцени светске финансијске банде упућеној Грчкој. Уцени путем које је Грцима „понуђено“ да уже буде само дуже, а хоклица и даље на две ноге, а што би Грчку неизоставно наставило да води у наставак раста незапослености, општу дугорочну социјалну несигурност, даљи суноврат привреде и рецесију без краја.

Срж спора између Грчке и њених поверилаца – зеленаша је у томе што такозвана Тројка није прихватила разумне грчке предлоге да и онако незаконито наметнут дуг отплати кроз повећање пореза богатацима, већ је Тројка упорно и немилосрдно инсистирала на наставку стезања каиша за сиромашно становништво.

ТАКВОГ ОТПОРА НИЈЕ БИЛО

Ципрас је донео одлуку да Грке али и светски финансијски гангстерај путем референдума подсети да грчка држава, осим на пуким материјалним носачима, стоји и на носачима националног достојанства, дуге и славне историје, суверенитета и истинске народне демократије, па чак, иако предводи левичарску коалицију, на чврстим неизвитопереним православним темељима.

акрополjzastave01Нико не зна докле ће Ципрас успети да издржи у одбрани Грчке, али нико, од када у Европи свакодневним животима влада шпекулативни капитал, није још присуствовао оволикој силини отпора коју Ципрас том капиталу и његовим политичким експонентима тренутно пружа, а да то није велика држава попут Русије.

На Балкану од 1999. године и оружаног отпора српског народа није се чуо глас протеста и побуне понижених, обесправљених и подлим и прљавим триковима у дужничко ропство отераних до данашњег Ципрасовог позива Бриселу да погледа у речник израза и појмова и схвати да солидарност не само да није избрисана већ да она стоји и као основно везивно ткиво и саме ЕУ, ако би ЕУ уопште икад и смела од САД да буде оно за шта се лажно представља од свог оснивања.

Уместо да Грчки народ буде бос и го, Ципрас, модерни европски хришћански социјалиста који се није заклео над Библијом када је постајао премијер, али је касније без задњих мисли, са љубављу, братски и

разумевањем прихватио помоћ и Грчке православне цркве, и који слободу, једнакост и братство не жели насилно да чупа из Јеванђеља – одлучио је да ЕУ-цара, оличеног у беспризорном и илегалном окамађивању, тотално разголити и лиши га лажне одежде од Грка превареног доброћудног међународног филантропа.

Да на чистац и пред суд светске јавности изведе и раскринка праве намере и циљеве тзв. повериоца а у суштини подмуклих окупатора Грчке, који се од Хитлеровог гаулајтера што је 1941. године под претњом пиштољем на челу шефа грчке националне банке од ње узео на „зајам“ 12 милијарди данашњих евра, које Немачка никада није вратила, да се све то дакле у данашњем времену разликује само по томе што је пиштољ испод стола, а дивизије замењене криминалним банкарским дериватима.

СЕЋАЈУЋИ СЕ РЕЧИ АРХИЕПИСКОПА ХРИСТОДУЛА

Грчка је нападнута земља и само зато што је одлукама бивших корумпираних влада увучена у ЕУ, њеним улицама само тренутно не тече крв. Али, усуди ли се Грчка да политички и економски иде до краја у пружању отпора, крв ће пасти.

akropoljzastave03Да ли ће то бити урађено тако што ће ЕУ берзански бандити мало више красти него обично да би могли да исплате дневнице кољачима из Исламске државе, или неким другим извршиоцима, или ће наручено убиство Грчке исплатити тако што ће повећати порезе својим сиромашнијим држављанима, још није сасвим јасно, али, као ни другима који су се усудили на отпор, тако неће бити опроштено ни Грчкој.

Онако како је блаженопочивши архиепископ атински и све Јеладе Христодул 1999. године храбро и јавно у НАТО камере рекао: „Грчка православна црква и грчки народ се моле Господу за победу СР Југославије и Србије над НАТО освајачима“, тако данас и сваки Србин без отклона и пуним срцем треба да се моли Господу за спас Грчке и њену победу у рату са најгорим и најђавољскијим могућим непријатељем – НАТО оштрицом и бриселском хунтом.

До победе.